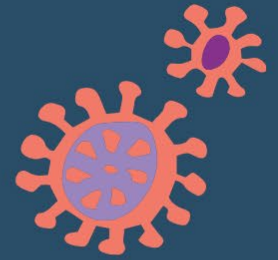

16^ο Πανελλήνιο παιδο αλλεργιολογικό Συνέδριο

05-07

Δεκεμβρίου 2025

Ξενοδοχείο
ROYAL OLYMPIC
Αθήνα

www.pediatric-allergy.gr

ΒΙΒΛΙΟ ΠΕΡΙΛΗΨΕΩΝ

ΦΟΡΕΑΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΟΑΛΛΕΡΓΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Μαϊάνδρου 23, 11528, Αθήνα

T: 2107211845 F: 2107215082

E: info@pedallso.gr

www.pedallso.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

EVEREST TRAVEL & CONGRESSES

Λυκούργου 14-16, 10552, Αθήνα

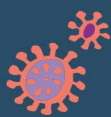
T: 2103249242

E: conference@everesttravel.gr

W: www.everesttravel.gr

16^ο Πανελλήνιο αλλεργιολογικό Συνέδριο

05-07
Δεκεμβρίου 2025

www.pediatric-allergy.gr

Ξενοδοχείο
ROYAL OLYMPIC
Αθήνα

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΕΑ01

ΑΤΟΠΙΚΗ ΔΕΡΜΑΤΙΤΙΔΑ ΜΕ ΕΝΑΡΞΗ ΣΤΗ ΝΕΟΓΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ: ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ

Αναστασία Καπετανάκη¹, Μαρία Βλάχου^{1,2}, Αθηνά Διαμάντη², Παναγιώτα Καττή¹

¹ Γενικό Νοσοκομείο Μαιευτήριο Έλενα Βενιζέλου, Αθήνα

² Τμήμα Μαιευτικής, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

Εισαγωγή: Η εμφάνιση στη νεογνική περίοδο ατοπικής δερματίτιδας συνδέεται με αυξημένο κίνδυνο εξέλιξης σε άλλες αλλεργικές νόσους, όπως άσθμα και αλλεργική ρινίτιδα. Η αναγνώριση προγνωστικών δεικτών μπορεί να βελτιώσει τη διάγνωση, την παρακολούθηση και την πρόληψη επιπλοκών.

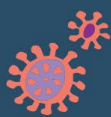
Σκοπός: Η ανασκόπηση προγνωστικών δεικτών ατοπικής δερματίτιδας με έναρξη στη νεογνική ηλικία, βάσει κλινικών, γενετικών και περιβαλλοντικών παραμέτρων.

Υλικό: Πηγές αποτέλεσαν άρθρα από διεθνείς βάσεις δεδομένων (PubMed, Scopus, CINAHL) που δημοσιεύθηκαν την τελευταία δεκαετία και αφορούσαν νεογνά με διάγνωση ατοπικής δερματίτιδας.

Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε βιβλιογραφική ανασκόπηση με ορους αναζήτησης: atopic dermatitis, infancy, neonatal onset, predictive factors, filaggrin. Συμπεριλήφθηκαν μελέτες που εξέταζαν κλινικούς, γενετικούς και περιβαλλοντικούς παράγοντες ως πιθανούς δείκτες πρόγνωσης.

Αποτελέσματα: Προγνωστικοί δείκτες ατοπικής δερματίτιδας με έναρξη στη νεογνική ηλικία περιλαμβάνουν το οικογενειακό ιστορικό ατοπίας, όπως άσθμα, αλλεργική ρινίτιδα ή ατοπική δερματίτιδα, καθώς και γενετικούς παράγοντες, όπως μεταλλάξεις στο γονίδιο filaggrin (FLG) που σχετίζονται με διαταραχή του δερματικού φραγμού, μειώνοντας την ικανότητα του δέρματος να διατηρεί υγρασία και να προστατεύεται από αλλεργιογόνα και μικροοργανισμούς. Επιπλέον, σημαντικοί δείκτες είναι η πρώιμη ξηροδερμία και άλλα σημεία δερματικής δυσλειτουργίας στο νεογνό, η ευαισθητοποίηση σε αλλεργιογόνα (τροφικά ή αεροαλλεργιογόνα) κατά τους πρώτους μήνες ζωής, η πρώιμη εμφάνιση εκτεταμένου ή σοβαρού εκζέματος, καθώς και η συνύπαρξη άλλων αλλεργικών εκδηλώσεων, όπως τροφική αλλεργία. Τέλος, περιβαλλοντικοί παράγοντες, όπως έκθεση σε καπνό τσιγάρου, ατμοσφαιρικοί ρύποι και μειωμένος θηλασμός, φαίνεται να επηρεάζουν την πρόγνωση και την πορεία της νόσου.

Συμπεράσματα: Η αναγνώριση αυτών των δεικτών στη νεογνική ηλικία μπορεί να προβλέψει τη βαρύτητα και την πορεία της ατοπικής δερματίτιδας.

ΕΑ02

ΟΛΙΓΟΗΜΕΡΗ ΧΡΗΣΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΩΝ ΣΤΕΡΟΕΙΔΩΝ ΣΕ ΟΞΕΑ ΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΟ ΥΨΟΣ.

Σταυρούλα Λαμπίδη¹, Κωνσταντίνος Μακρής², Ιουλία Τρυφωνίδη², Ευστάθιος Σταθοπουλος³, Αθηνά Παπαδοπούλου¹

¹ Παιδιατρικό Ιατρείο Άσθματος και Αλλεργιών, ΓΝ ΚΑΤ

² Εργαστήριο Κλινικής Βιοχημείας, ΓΝ ΚΑΤ

³ Εργαστήριο Έρευνας Μυοσκελετικών Νοσημάτων, Πανεπιστήμιο Αθηνών, ΓΝ ΚΑΤ

Εισαγωγή: Η ολιγοήμερη χορήγηση συστηματικών στεροειδών αποτελεί συχνή επιλογή στην θεραπεία οξέων αναπνευστικών νοσημάτων στα παιδιά. Ωστόσο, μέχρι σήμερα δεν έχει διευκρινιστεί η παρουσία μακροπρόθεσμων επιπτώσεων στην ανάπτυξη των παιδιών.

Σκοπός της μελέτης αυτής είναι η αξιολόγηση της χρήσης συστηματικών στεροειδών στο τελικό ύψος στα δύο φύλα αξιολογώντας πολλούς επιβαρυντικούς παράγοντες.

Μέθοδος: Η μελέτη περιελάμβανε την αναδρομική και προοπτική κοόρτης αξιολόγηση 265 παιδιών (49 % αγόρια; μέση ηλικία 11.1 ± 3.5 χρ) στα οποία καταγράφηκε λεπτομερώς το ιστορικό από την γέννηση και τέθηκαν σε παρακολούθηση μέχρι την ηλικία των 20 ετών. Το σύνολο των παιδιών διαχωρίστηκε σε 4 ομάδες με βάση το χρόνο της χρήσης των στεροειδών.

Αποτελέσματα: Δεν καταγράφηκε διαφορά στην χρήση στεροειδών στα αγόρια σε σχέση με τα κορίτσια (4,7 ν 3,0 ημέρες). Τα αγόρια και τα κορίτσια που έλαβαν στεροειδή από την βρεφική ηλικία και συνέχιζαν να λαμβάνουν μέχρι την σχολική είχαν κατά 2 και 4 εκ λιγότερο ύψος αντίστοιχα σε σχέση με τα παιδιά ιδίου φύλου που έλαβαν στεροειδή μόνο στην βρεφική ηλικία ή δεν έλαβαν ποτέ. Και στα δύο φύλα, ο μόνος επιβαρυντικός παράγοντας στο τελικό ύψος ήταν ο αριθμός των ημερών που έλαβαν συστηματικά στεροειδών.

Συμπεράσματα: Η ολιγοήμερη χορήγηση συστηματικών στεροειδών στα παιδιά στην βρεφική ηλικία δεν φαίνεται να έχει μακροχρόνιες αρνητικές επιπτώσεις στη τελική ανάπτυξη και η περιορισμένη χρήση τους μπορεί να αποβεί ωφέλιμη. Η χρήση όμως όχι μόνο στην βρεφική ηλικία αλλά και στην μετέπειτα ζωή φαίνεται να επηρεάζει το ύψος και στα δυο φύλα.

ΕΑ03

ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΑΤΜΟ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΤΣΙΓΑΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΑΛΛΕΡΓΙΕΣ

Μαρία Βλάχου^{1,2}, Γιαννούλα Κύρκου², Βικτωρία Βιβιλάκη², Αναστασία Καπετανάκη¹, Αθηνά Διαμάντη²

¹ ΠΓΝΜ Έλενα Βενιζέλου, Αθήνα

² Τμήμα Μαιευτικής, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

Εισαγωγή: Το ηλεκτρονικό τσιγάρο κυκλοφορεί ευρέως στην αγορά και προωθείται ως μια πιο ασφαλής επιλογή αντί του συμβατικού τσιγάρου, αλλά και ως μέσο διακοπής καπνίσματος. Ωστόσο, αρκετές μελέτες έχουν δείξει ότι ο ατμός του περιέχει επικίνδυνες ουσίες που προκαλούν κυτταροτοξικές και προφλεγμονώδεις επιδράσεις στον ανθρώπινο οργανισμό.

Τα παιδιά ακούσια εκτίθενται δευτερογενώς στον ατμό του ηλεκτρονικού τσιγάρου με σοβαρό αντίκτυπο στην υγεία τους. Οι βλαβερές ουσίες του ατμού επιδρούν στο ανοσοολογικό σύστημα του παιδικού οργανισμού και ευθύνονται για την εκδήλωση αλλεργιών.

Σκοπός: Συσχέτιση της δευτερογενούς έκθεσης στον ατμό του ηλεκτρονικού τσιγάρου και της εκδήλωσης αλλεργιών στα παιδιά.

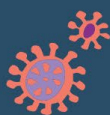
Υλικό-Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε αναζήτηση σε ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων και χρησιμοποιήθηκαν οι λέξεις κλειδιά allergies, e-cigarette, childhood, secondhand smoking.

Αποτελέσματα: Ερευνητικά δεδομένα φανερώνουν θετική συσχέτιση της εκδήλωσης αλλεργιών στην παιδική ηλικία με τη δευτερογενή έκθεση στον ατμό του ηλεκτρονικού τσιγάρου. Οι βλαπτικές ουσίες που περιέχει το ηλεκτρονικό τσιγάρο ασκούν ποικίλες επιδράσεις στο αναπνευστικό σύστημα (βλάβες στα επιθηλιακά κύτταρα της ρινικής κοιλότητας και των αεραγωγών), στο δερματικό φραγμό, στα κύτταρα του αίματος (Τ-λεμφοκύτταρα, ουδετερόφιλα) και στα επίπεδα των ανοσοσφαιρινών.

Η δευτερογενής έκθεση των παιδιών στο ηλεκτρονικό τσιγάρο ευθύνεται για εκδήλωση αλλεργικής ρινίτιδας, άσθματος, συριγμού, βρογχίτιδας, ατοπικής δερματίτιδας. Τα παραπάνω αυξάνουν τις πιθανότητες ανάγκης νοσηλείας των παιδιών και λήψης φαρμακευτικής αγωγής πολλές φορές εφ' όρου ζωής.

Ο αποκλειστικός θηλασμός, η απαγόρευση του καπνίσματος στην οικία και το αυτοκίνητο, η αποφυγή παραμονής των παιδιών σε χώρους που καπνίζουν, η απαγόρευση του καπνίσματος σε παιδικές χαρές και πάρκα, η ενημέρωση και υποστήριξη των γονέων για αλλαγή της καπνιστικής τους κατάστασης αποτελούν ενδεικτικά ορισμένες επιλογές για τη διαφύλαξη της υγείας των παιδιών. Ο ρόλος των επαγγελματιών υγείας είναι καθοριστικός.

Συμπεράσματα: Η δευτερογενής έκθεση των παιδιών στον ατμό του ηλεκτρονικού τσιγάρου αποτελεί επιβαρυντικό παράγοντα για την εκδήλωση αλλεργιών. Για τη διαφύλαξη της υγείας των παιδιών είναι αναγκαίο να αναπτυχθούν δράσεις ενημέρωσης από επαγγελματίες υγείας.

ΕΑ04

IGE ΑΛΛΕΡΓΙΑ ΣΤΗ ΦΑΚΗ ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ: ΦΥΣΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ ΕΠΙΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ

Κωνσταντίνος Μηλιόρδος, Μαρία Τρίγκα

Παιδοαλλεργιολογική Μονάδα, Παιδιατρική Κλινική, Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Πατρών, Πάτρα

Εισαγωγή: Η φακή αποτελεί βασικό στοιχείο της μεσογειακής διατροφής και συχνή αιτία αλλεργίας στα όσπρια στην παιδική ηλικία. Ωστόσο, τα δεδομένα σχετικά με τη φυσική της πορεία και τους προγνωστικούς δείκτες επιμονής είναι περιορισμένα.

Σκοπός: Η διερεύνηση της φυσικής πορείας της αλλεργίας στη φακή στα παιδιά και ο εντοπισμός παραγόντων που σχετίζονται με την επιμονή της.

Υλικό και Μέθοδος: Μελετήθηκαν 62 παιδιά (46 αγόρια) με επιβεβαιωμένη αλλεργία στη φακή και καταγράφηκαν τα κλινικά χαρακτηριστικά, οι συννοσηρότητες, η ευαισθητοποίηση σε άλλα τρόφιμα και οι τιμές ειδικής IgE (slgE) και Prick-to-Prick (PPT). Η ανοχή επιβεβαιώθηκε με αρνητική δοκιμασία πρόκλησης.

Αποτελέσματα: Η μέση ηλικία διάγνωσης ήταν 4 έτη και η ανοχή επιτεύχθηκε στο 27,4% σε μέση ηλικία 6 ετών. Τα παιδιά με δερματικές εκδηλώσεις ανέπτυξαν συχνότερα ανοχή σε σχέση με εκείνα με αναφυλαξία ($p=0.016$). Ασθενείς με τιμές slgE <9.95 kU/L και PPT <6.5 mm εμφάνισαν μεγαλύτερη πιθανότητα ανοχής ($p<0.001$). Η πολυευαισθητοποίηση (OR 24.4), η αναφυλαξία (OR 7.3) και η εμμένουσα αλλεργία σε αρακά και φιστίκι (OR 9.8) αποτέλεσαν δείκτες εμμένουσας νόσου.

Συμπέρασμα: Η αλλεργία στη φακή στα παιδιά εμφανίζει υψηλά ποσοστά επιμονής. Τιμές slgE <9.95 kU/L και PPT <6.5 mm προβλέπουν αυξημένη πιθανότητα υποχώρησης, ενώ η πολυευαισθητοποίηση, η αναφυλαξία και η συνύπαρξη άλλων επίμονων αλλεργιών υποδεικνύουν υψηλό κίνδυνο εμμένουσας νόσου. Η αναγνώριση προγνωστικών δεικτών μπορεί να καθοδηγήσει τον εξατομικευμένο προγραμματισμό επανεισαγωγής και παρακολούθησης.

ΕΑ05

ΓΕΦΥΡΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΧΑΣΜΑ: ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ, ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΩΝ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗΣ ΣΤΗ ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗ ΣΤΗΝ ΕΝΗΛΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΓΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΜΕ ΑΛΛΕΡΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. CROSS-SECTIONAL STUDY – ΔΙΑΤΟΜΕΑΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΜΕΤΑΞΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ.

Ελένη Παπακανάκη¹, Γαβριέλα Φεκετέα², Marta Vazquez-Ortiz³

¹ Aman Hospital, Doha, Qatar

² Καραμανδάνειο Παιδιατρικό Νοσοκομείο Πατρών & Γενικό Νοσοκομείο Ηλείας, Αμαλιάδα, Ελλάδα

³ Imperial College Healthcare NHS Trust & Imperial College London, London, United Kingdom

Εισαγωγή: Η μετάβαση εφήβων με αλλεργίες από την παιδιατρική στην ιατρική φροντίδα ενηλίκων συνδέεται με απώλεια παρακολούθησης και μειωμένη συμμόρφωση όταν δεν είναι δομημένη. Στην Ελλάδα απουσιάζουν εθνικές κατευθυντήριες οδηγίες και τυποποιημένα πρωτόκολλα.

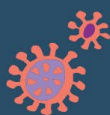
Σκοπός: Η αποτύπωση πρακτικών, εμποδίων και διευκολυντικών παραγόντων στη μετάβαση εφήβων με αλλεργίες στην Ελλάδα και ο εντοπισμός προτεραιοτήτων για ανάπτυξη εθνικού, δομημένου μοντέλου.

Υλικό: Συμμετείχαν 47 αδειοδοτημένοι επαγγελματίες υγείας από δημόσιες και ιδιωτικές δομές σε διάφορες περιφέρειες της Ελλάδας (51,1% παιδίατροι, 14,9% παιδίατροι με εξειδίκευση στην αλλεργιολογία).

Μέθοδος: Διατομεακή, διαδικτυακή έρευνα με ερωτηματολόγιο (κλειστές/ημι-ανοικτές ερωτήσεις) για πρακτικές μετάβασης, συντονισμό φροντίδας, χρήση εργαλείων, εμπόδια και εκπαιδευτικές ανάγκες. Περιγραφική στατιστική και θεματική ανάλυση ανοικτών απαντήσεων.

Αποτελέσματα: Το 66,0% ανέφερε απουσία formal διαδικασίας, μόνο 6,4% αξιολόγησε τον συντονισμό μετάβασης εφήβων ασθενών από την παιδιατρική στην φροντίδα ενηλίκων ως «πολύ καλό», ενώ 48,9% δεν γνώριζε τα αποτελέσματα μετά τη μεταφορά του ασθενούς. Κύρια εμπόδια: έλλειψη εθνικών οδηγιών (74,5%), ανεπαρκής διατομεακή επικοινωνία (55,3%), και ελλιπής εκπαίδευση ιατρών (46,8%). Παράλληλα, παρατηρήθηκε ισχυρή διάθεση για μεταρρύθμιση: 91,5% υποστήριξε την ανάπτυξη εθνικών οδηγιών και 55,3% τακτική επικαιροποίηση εκπαίδευσης. Προτιμώμενες μέθοδοι διευκόλυνσης: συντονισμένη παρακολούθηση των εφήβων (66,0%), υλικό για εφήβους και γονείς (63,8%) και κοινά πλάνα φροντίδας (44,7%).

Συμπεράσματα: Η έρευνα καταγράφει συστημικές ελλείψεις στη δομή, τη συνέχεια και την εκπαίδευση, αλλά και ετοιμότητα των ιατρών για αλλαγή. Η ανάπτυξη εθνικών κατευθυντήριων οδηγιών, η διεπιστημονική συνεργασία και η στοχευμένη εκπαίδευση, προσαρμοσμένες στο ελληνικό πλαίσιο, δύνανται να βελτιώσουν ουσιαστικά τα αποτελέσματα για εφήβους με αλλεργικά νοσήματα.

ΕΑ06

ΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΤΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΤΡΟΦΙΚΗΣ ΑΛΛΕΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΤΟΠΙΚΗΣ ΔΕΡΜΑΤΙΤΙΔΑΣ ΣΕ ΒΡΕΦΗ ΥΨΗΛΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΑΛΛΕΡΓΙΑΣ ΜΕ ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ A.R.T. ΣΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΤΩΝ 5 ΕΤΩΝ

Μικαέλα Σεκκίδου^{1,2}, Εύα Καραγλάνη³, Rouzha Pancheva⁴, Πάρης Καντάρας³, Simoneta Popova⁴, Desislava Zhelyazkova⁴, Βασιλική Δανιήλ⁵ Γιάννης Μανιός³, Linde van Lee⁶ και Νικόλαος Νικολάου^{1,2}

¹Κέντρο Άσθματος και Αλλεργιών, Λεμεσός, Κύπρος

²Τμήμα Βασικών και Κλινικών Επιστημών, Ιατρική Σχολή Πανεπιστήμιο Λευκωσίας, Λευκωσία, Κύπρος

³Τμήμα Επιστήμης Διατολογίας-Διατροφής, Σχολή Επιστημών Υγείας και Αγωγής, Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο, Αθήνα, Ελλάδα

⁴Τμήμα Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Τομέας Δημόσιας Υγείας, Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου Βάρνας, Βάρνα, Βουλγαρία

⁵Νεογνολογικό Τμήμα, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αρεταίειο Νοσοκομείο, Αθήνα, Ελλάδα

⁶FrieslandCampina, Άμστερνταμ, Ολλανδία

Εισαγωγή: Ο ρόλος των υποκατάστατων μητρικού γάλακτος με πρωτεΐνες μερικής υδρόλυσης (pHF) στη μείωση του κινδύνου εμφάνισης αλλεργικών παθήσεων έχει αμφισβητηθεί.

Σκοπός: Κύριος σκοπός της επαναξιολόγησης στην ηλικία των 5 ετών της μελέτης Allergy Reduction Trial (A.R.T.) ήταν να εξεταστεί εάν η μείωση του κινδύνου εμφάνισης Ατοπικής Δερματίτιδας (AD) που παρατηρήθηκε κατά τους πρώτους 6 μήνες ζωής στα βρέφη που λάμβαναν pHF συγκριτικά με αυτούς που λάμβαναν τυπικό υποκατάστατο (SF), διατηρείται μέχρι την ηλικία αυτή, και εάν επεκτείνεται σε άλλες Αλλεργικές Εκδηλώσεις (AM).

Μεθοδολογία: Στα πλαίσια της διπλά-τυφλής, τυχαιοποιημένης, ελεγχόμενης κλινικής μελέτης A.R.T. για την επίδραση διατροφικής παρέμβασης με pHF σε βρέφη υψηλού κινδύνου στην εκδήλωση αλλεργικών παθήσεων συγκρινόμενο με SF σε Ελλάδα, Κύπρο και Βουλγαρία, οι 551 συμμετέχοντες προσκλήθηκαν για επαναξιολόγηση. Οι αναφερόμενες από τους γονείς/κηδεμόνες ιατρικές διαγνώσεις των AM καταγράφηκαν με τη χρήση επικυρωμένου και εμπλουτισμένου ερωτηματολογίου. Αποκλειστικά θηλάζοντα βρέφη (EBF) συμμετέχουν ως παράλληλη ομάδα παρατήρησης.

Αποτελέσματα: Συνολικά 455/551 συμμετέχοντες (83%) ολοκλήρωσαν την επαναξιολόγηση (pHF: 131/160, SF: 145/171, EBF: 179/220). Ο σχετικός κίνδυνος από τη γέννηση μέχρι την ηλικία των 5 ετών για την εμφάνιση οποιασδήποτε AM [32.7% vs 51.7%, RR 0.73 (0.57-0.94), $p=0.016$], AD [22.1% vs 38.5%, RR 0.58 (0.41-0.83), $p=0.003$] και τροφικής αλλεργίας [10.5% vs 20.4%, RR 0.53 (0.29-0.95), $p=0.03$] ήταν σημαντικά χαμηλότερος στην ομάδα σίτισης με pHF συγκρινόμενο με SF.

Συμπεράσματα: Σε μη-αποκλειστικά θηλάζοντα βρέφη υψηλού κινδύνου για εκδήλωση αλλεργικών παθήσεων, μεικτή σίτιση με το pHF συγκρινόμενη με το SF μειώνει τον κίνδυνο εμφάνισης Ατοπικής Δερματίτιδας και Τροφικής Αλλεργίας, μέχρι την ηλικία των 5 ετών.

ΕΑ07

ΟΙ ΕΞΩΚΥΤΤΑΡΙΕΣ ΠΑΓΙΔΕΣ ΟΥΔΕΤΕΡΟΦΙΛΩΝ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΕΝΕΣ ΜΕ ΤΟ ΠΕΠΤΙΔΙΟ LL-37 ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΥΝ ΤΗ ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ RSV ΛΟΙΜΩΞΗΣ ΚΑΙ ΑΣΘΜΑΤΟΣ;

Γεώργιος Ευθυμίου¹, Σταυρούλα Καλατζή², Θεοφανή Τσαβδαρίδου¹, Αικατερίνη Σκεύα¹, Κωνσταντίνος Μαρμάνης³, **Γεωργία Μάμαλη**², Βαλέρια Ηλιάδη¹, Αικατερίνη Παπαμιχαήλ¹, Άννα Παπάζογλου², Κωνσταντίνα Τονονίδου¹, Βασιλική Κωνσταντινίδου², Θεοχάρης Κωνσταντινίδης¹, Μαρία Κόφφα³, Μαρία Πανοπούλου¹, Δημήτριος Κασίμος²

¹ Εργαστήριο Μικροβιολογίας, Τμήμα Ιατρικής, Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

² Παιδιατρική κλινική, Τμήμα Ιατρικής, Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

³ Εργαστήριο Μοριακής Κυτταρικής Βιολογίας, Κυτταρικού κύκλου και Πρωτεομικής, Τμήμα Μοριακής Βιολογίας και Γενετικής, Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

Εισαγωγή: Το βρογχικό άσθμα είναι μία από τις συχνότερες χρόνιες παθήσεις της παιδικής ηλικίας. Οι κύριοι παράγοντες που μπορεί να σχετίζονται με την εμφάνιση κρίση άσθματος είναι η έκθεση σε αλλεργιογόνα και οι ιογενείς λοιμώξεις, όπως ο Respiratory Syncytial Virus (RSV). Ο ρόλος της φυσικής ανοσίας στη παθοφυσιολογία της νόσου μέσω της απελευθέρωσης εξωκυτταρικών παγίδων (Neutrophil Extracellular Traps – NETs) και η έκφραση διαφόρων πεπτιδίων πάνω σε αυτά, όπως το LL-37 αποτελούν πεδίο έρευνας.

Σκοπός: Ο σκοπός της μελέτης ήταν η ανάλυση της παρουσίας του αντιμικροβιακού πεπτιδίου LL-37 στα NETs ουδετεροφίλων σε δύο ομάδες ασθενών με άσθμα ή RSV λοίμωξη.

Υλικά και μέθοδοι: Πραγματοποιήθηκε *in vitro* ενεργοποίηση των ουδετερόφιλων υγιών ατόμων (HI) με ορό ασθενών με/ή χωρίς κρίση άσθματος, καθώς και με ορό και ρινοφαρυγγικό έκπλυμα παιδιών με RSV λοίμωξη. Εξετάστηκε η ικανότητα των ουδετερόφιλων να σχηματίζουν NETs με έκφραση του LL-37. Η ανίχνευση πραγματοποιήθηκε με δυο μεθόδους, ανοσοφθορισμό και με προσδιορισμό του επιπέδου του mRNA στα ουδετερόφιλα.

Αποτελέσματα: Τα ουδετερόφιλα απελευθέρωσαν NETs μετά την επώαση με ορό ασθενών σε κρίση άσθματος και με RSV λοίμωξη. Τα NETs εκφράζανε το LL-37 στα δίκτυά τους και στις δύο ομάδες ασθενών. Διαπιστώθηκε επταπλάσια έκφραση του πεπτιδίου LL-37 σε ουδετερόφιλα ενεργοποιημένα με ορό άσθματος έναντι των μαρτύρων (7 έναντι 1, $p < 0,001$) και εξαπλάσια έκφραση σε RSV-θετικά έναντι RSV-αρνητικών (6 έναντι 1, $p < 0,001$).

Συμπεράσματα: Τα αποτελέσματα κατέδειξαν τον σχηματισμό NETs που εκφράζουν το LL-37 σε RSV λοίμωξη και σε κρίση άσθματος. Τα ευρήματα αυτά υποδεικνύουν έναν πιθανό κοινό παθοφυσιολογικό μηχανισμό στις δυο παραπάνω κλινικές οντότητες.

ΕΑ08

ΤΡΟΦΙΚΗ ΑΛΛΕΡΓΙΑ ΣΤΟ ΣΟΥΣΑΜΙ ΚΑΙ ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΑ ΔΙΛΗΜΜΑΤΑ

Αφροδίτη Κύρκου¹, Δεληγεωργοπούλου Μαριάννα¹, Σιώμου Αικατερίνη^{1,2}, Σοφία Τσαμπούρη^{1,2}

¹ Παιδιατρική Κλινική, Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Ιωαννίνων, Ιωάννινα

² Τομέας Υγείας Παιδιού, Τμήμα Ιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων

Εισαγωγή: Τις τελευταίες δεκαετίες, παρατηρείται ανταλλαγή διατροφικών συνηθειών ανά τα έθνη, γεγονός που έχει οδηγήσει σε εισαγωγή τροφών όπως το σουσάμι και τα παράγωγά του (πχ ταχίνι, χαλβά) καθημερινά σε βασικά γεύματα της ημέρας. Πέραν αυτού και η τυχαία έκθεση πια, δεν είναι σπάνια καθώς βρίσκονται ως «κρυμμένα» συστατικά σε πολλά τρόφιμα (μπισκότα, ψωμί, μπάρες δημητριακών). Συνεπώς, η αυξημένη κατανάλωση και έκθεση στο σουσάμι έχουν οδηγήσει σε εμφάνιση συμπτωμάτων τροφικής αλλεργίας IgE-διαμεσολαβούμενης. Κύριο σύμπτωμα αποτελεί στην πλειοψηφία των περιπτώσεων το δερματικό εξάνθημα/κνίδωση. Ωστόσο έχουν περιγραφεί περιπτώσεις αναφυλαξίας, όπου στις ανατολικές χώρες αποτελεί το δεύτερο συχνότερο τροφικό αλλεργιογόνο σχετιζόμενο με αναφυλαξία μετά το αγελαδινό γάλα. Η συχνότητα της τροφικής αλλεργίας στο σουσάμι κυμαίνεται από 0,1-0,9% ανάλογα με τις διατροφικές συνήθειες κάθε χώρας. Δυστυχώς, η συχνότητα αυτόματης υποχώρησης της αλλεργίας στο σουσάμι στα παιδιά είναι μόνο 20%-32% μετά την ηλικία των 4,7-6,7 ετών. Έτσι, λόγω των ανωτέρω δεδομένων η αλλεργία στο σουσάμι επηρεάζει την ποιότητα ζωής του παιδιού και ολόκληρης της οικογένειας, αυξάνοντας το άγχος και τη δυσλειτουργία στην καθημερινότητα.

Σκοπός: Μελέτη παιδιών με IgE-διαμεσολαβούμενη τροφική αλλεργία στο σουσάμι μέσω διενέργειας in vivo και in vitro διαγνωστικών τεστ.

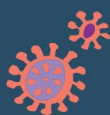
Υλικό-Μέθοδος: Στην μελέτη συμπεριλήφθηκαν παιδιά ηλικίας 2-12 ετών που εξετάσθηκαν στο εξωτερικό ιατρείο παιδοαλλεργιολογίας του ΠΓΝΙ κατά την διάρκεια του έτους 2025 λόγω IgE-διαμεσολαβούμενης τροφικής αλλεργίας στο σουσάμι/ή ταχίνι είτε λόγω ενδεικτικού ιστορικού είτε λόγω ιστορικού τροφικής αλλεργίας σε άλλο αλλεργιογόνο. Ελήφθη αναλυτικά το ατομικό και οικογενειακό ιστορικό, έγιναν δερματικά τεστ δια νυγμού με εκχύλισμα σουσαμιού καθώς και με ταχίνι, επίσης εστάλη έλεγχος για sesame-sIgE.

Αποτελέσματα: Καταγράφηκαν 14 παιδιά με IgE-διαμεσολαβούμενη αλλεργία στο σουσάμι. Στο 36% διαπιστώθηκε λόγω κατανάλωσης ταχινιού (κανένα μετά από κατανάλωση σουσαμιού), ενώ στο 64% διαπιστώθηκε στα πλαίσια αλλεργιολογικού ελέγχου λόγω τροφικής αλλεργίας σε άλλο αλλεργιογόνο, κυρίως στο αγελαδινό γάλα. Κύρια συμπτώματα μετά την κατανάλωση ταχινιού αποτέλεσαν το εξάνθημα με αγγειοίδημα χειλέων, με μέσο χρόνο εμφάνισης συμπτωμάτων τα 40min. Από το ατομικό ιστορικό τους, στο 71,5 % συνυπάρχει και IgE-διαμεσολαβούμενη τροφική αλλεργία σε ξηρό καρπό (κυρίως σε κάσιους, αράπικο φιστίκι, καρύδι) και το 92,8% εμφανίζει ατοπικό προφίλ, κυρίως ατοπική δερματίτιδα. Από το οικογενειακό ιστορικό στα 10 από τα 14 παιδιά, τουλάχιστον 1 από τους δύο γονείς έχει αλλεργικό υπόβαθρο (κυρίως αλλεργική ρινίτιδα). Από τα δερματικά τεστ δια νυγμού (SPT) με εκχύλισμα σουσαμιού και με ταχίνι εμπορίου, παρατηρήθηκαν σημαντικά μεγαλύτεροι πομποί και ερυθρότητα με την χρήση ταχινιού. Στα παιδιά που εμφανίστηκε η αλλεργία στο σουσάμι μετά την κατανάλωση ταχινιού η μέση τιμή του sesame-sIgE ήταν 20,8KU/L ενώ στα παιδιά που διαπιστώθηκε λόγω άλλης τροφικής αλλεργίας ήταν 13,5KU/L. Τα 10 από τα 14 παιδιά είχαν θετικό SPT με σουσάμι και με ταχίνι, με μέση τιμή sesame-sIgE: 18,6KU/L, ενώ στα υπόλοιπα 4 στο SPT με εκχύλισμα σουσαμιού δεν σχηματίστηκε πομφός ή ερυθρότητα ενώ με την χρήση ταχινιού δημιουργήθηκε πομφός >3mm και μέση τιμή sesame-sIgE: 9,7KU/L.

Συμπέρασμα: Το σουσάμι και τα παράγωγά του, κυρίως το ταχίνι, αποτελούν πια βασικά αλλεργιογόνα και πρέπει να ελέγχονται και στα παιδιά που αναφέρουν IgE-διαμεσολαβούμενη τροφική αλλεργία σε άλλο αλλεργιογόνο, κυρίως όταν αφορά ξηρό καρπό. Συνήθως τα παιδιά αυτά έχουν ατοπικό υπόβαθρο όπως και

16^ο Πανελλήνιο αλλεργιολογικό Συνέδριο

Ξενοδοχείο
ROYAL OLYMPIC
Αθήνα

05-07
Δεκεμβρίου 2025

www.pediatric-allergy.gr

θετικό οικογενειακό ιστορικό για κάποια αλλεργία. Διαγνωστικά, σημαντική φαίνεται η χρήση δερματικού τεστ δια νυγμού, όχι μόνο με εκχύλισμα σουσαμιού αλλά και με ταχίνι εμπορίου, ώστε να μην διαφύγει η διάγνωση καθώς παρατηρήθηκαν περιπτώσεις που μετά την χρήση εκχυλίσματος σουσαμιού δεν δημιουργήθηκε πομφός. Η χρήση της sesame-sIgE επιπρόσθετα ενισχύει την διάγνωση.

ΕΑ09

ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΜΕ ΒΑΡΥΤΗΤΑ ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ

Μαριάννα Δεληγεωργοπούλου, Αναστάσιος Σέρμπης, Αφροδίτη Κύρκου, Αικατερίνη Σιώμου, Σοφία Τσαμπούρη
Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Ιωαννίνων, Ιωάννινα

Εισαγωγή: Τα τελευταία χρόνια μελέτες εστιάζουν στη συσχέτιση παχυσαρκίας και άσθματος σε παιδιά, μέσω φλεγμονωδών και μηχανικών μηχανισμών. Η αυξημένη μάζα σώματος επηρεάζει τη μηχανική του θώρακα και σχετίζεται με περιοριστικά πρότυπα, ενώ η χαμηλού βαθμού χρόνια φλεγμονή μπορεί να συμβάλλει σε αποφρακτικού τύπου αλλοιώσεις.

Σκοπός: Διερεύνηση της σχέσης βαθμού παχυσαρκίας και αναπνευστικής λειτουργίας βάσει προτύπων σπιρομέτρησης σε παιδιά.

Υλικό – Μέθοδος: Στη μελέτη συμμετείχαν 51 παχύσαρκοι παιδιατρικοί ασθενείς του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Ιωαννίνων, ηλικίας 8–16 ετών. Σε κάθε παιδί υπολογίστηκε ο δείκτης μάζας σώματος (BMI), ελήφθη ιστορικό και διενεργήθηκε σπιρομέτρηση. Οι ασθενείς ταξινομήθηκαν σε τρεις τάξεις παχυσαρκίας βάσει καμπυλών BMI- ηλικίας WHO/CDC: Obesity I ($\geq 95^{\text{th}}$ – $<120\%$ της 95th ΕΘ), Obesity II (120 – $<140\%$), Obesity III ($\geq 140\%$). Με βάση τα σπιρομετρικά ευρήματα και τα κριτήρια GINA για το άσθμα, χωρίστηκαν σε ομάδες: Φυσιολογική, Περιοριστικού τύπου, Μικτού τύπου (περιοριστικό + αποφρακτικό πρότυπο) και Άσθμα (γνωστό ή νέα διάγνωση με θετική δοκιμασία βρογχοδιαστολής).

Αποτελέσματα: Παθολογική σπιρομέτρηση σημειώθηκε στο 39.2% των ασθενών (20/51). Το ποσοστό παθολογικής σπιρομέτρησης αυξήθηκε ανάλογα με την τάξη παχυσαρκίας από 23.8% (Obesity class I) σε 33.3% (Obesity class II) και 75% (Obesity class III). Ανά τύπο σπιρομέτρησης τα ποσοστά ήταν τα εξής: Περιοριστικού 8/51 (15.7%), μικτού 4/51 (7.8%), άσθμα 8/51 (15.7%). Ο μέσος BMI ήταν υψηλότερος στα παιδιά με περιοριστικού ή μικτού τύπου σπιρομέτρηση ($50\% >99^{\text{th}}$ ΕΘ) συγκριτικά με τα παιδιά με φυσιολογική σπιρομέτρηση ή άσθμα ($37\% >99^{\text{th}}$ ΕΘ).

Συμπέρασμα: Σε παχύσαρκα παιδιά, η βαρύτερη παχυσαρκία συνδέθηκε με αυξημένη συχνότητα παθολογικής σπιρομέτρησης, κυρίως περιοριστικού ή μικτού τύπου. Ωστόσο, απαιτούνται μελέτες σε μεγαλύτερο δείγμα και συνεκτίμηση δεικτών φλεγμονής ώστε να διερευνηθεί περαιτέρω ο ρόλος της φλεγμονώδους συνιστώσας στη συσχέτιση παχυσαρκίας και αναπνευστικής λειτουργίας.

ΕΑ10

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΞΑΝΑΓΚΑΣΜΕΝΩΝ ΤΑΛΑΝΤΩΣΕΩΝ (FOT), ΣΠΙΡΟΜΕΤΡΗΣΗΣ ΚΑΙ FENO ΣΤΗ ΔΙΑΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΜΕ STEROID-ΝΑΪΒΕ ΑΣΘΜΑ

Χρήστος Κόγιας¹, Αθηνά Σωπιάδου¹, Σωτήριος Φούζας², Πετρίνα Βάντση¹, Ελισσάβετ Άννα Χρυσόχου¹, Μαρία Γαλογαύρου¹, Ελπίδα Χατζηαγόρου¹

¹ Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Παιδοπνευμονολογική Μονάδα, 3^η Παιδιατρική Κλινική, Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης «Ιπποκράτειο», Θεσσαλονίκη, Ελλάδα

² Πανεπιστήμιο Πατρών, Παιδοπνευμονολογική Μονάδα, Παιδιατρική Κλινική, Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Πατρών, Πάτρα, Ελλάδα

Σκοπός: Η παρούσα μελέτη είχε ως στόχο την αξιολόγηση της αναπνευστικής αντίστασης (Rrs) και της αέργου αντίστασης (Xrs) σε παιδιά με άσθμα που έλαβαν θεραπεία με συνδυασμό ICS-LABA για τρεις μήνες, καθώς και τη συσχέτιση των παραμέτρων της εξαναγκασμένης ταλαντωσιμετρίας (FOT) με τη σπιρομέτρηση και τα επίπεδα εκπνεόμενου μονοξειδίου του αζώτου (FeNO).

Υλικό και Μέθοδος: Συνολικά 85 παιδιά με άσθμα εντάχθηκαν στη μελέτη: Ομάδα Α (33 παιδιά προσχολικής ηλικίας) και Ομάδα Β (52 παιδιά σχολικής ηλικίας). Όλοι έλαβαν σταθερή θεραπεία με ICS-LABA. Σπιρομέτρηση, FOT και μέτρηση FeNO πραγματοποιήθηκαν στην έναρξη και μετά από 3 μήνες. Αξιολογήθηκαν η βρογχοδιασταλτική ανταπόκριση (BDR), οι ποσοστιαίες μεταβολές των παραμέτρων και η συσχέτισή τους με δείκτες Th2 ηωσινοφιλικού άσθματος (ηωσινόφιλα, IgE, RAST).

Αποτελέσματα: Οι δείκτες Th2 ήταν συχνότερα παθολογικοί στα παιδιά σχολικής ηλικίας: ηωσινόφιλα (78% vs 84%), IgE (51% vs 71%), RAST (42% vs 70%), ενώ τα επίπεδα FeNO ήταν υψηλότερα στους προσχολικούς ασθενείς (78 vs 58 ppb). Στην αρχική εκτίμηση, η BDR διαφοροποιήθηκε μεταξύ των ηλικιακών ομάδων: Rrs (42% vs 55%), Xrs (67% vs 46%), AX (21% vs 46%). Μετά από 3 μήνες θεραπείας, το FEV₁ δεν παρουσίασε σημαντική μεταβολή (4,7% vs 5,9%), ενώ οι FOT παράμετροι βελτιώθηκαν σημαντικά: Rrs (-1,2 vs -1,17 z-score), Xrs (+1,3 vs +0,62 z-score), FeNO (-46% vs -14%).

Συμπεράσματα: Τα παιδιά προσχολικής ηλικίας με άσθμα παρουσιάζουν διαφορετικά χαρακτηριστικά από αυτά της σχολικής ηλικίας. Η FOT μπορεί να αποτελέσει πολύτιμο εργαλείο για τη διάγνωση και την παρακολούθηση της ανταπόκρισης στη θεραπεία, ιδιαίτερα στους προσχολικούς ασθενείς όπου η σπιρομέτρηση είναι περιορισμένη.

ΕΑ11

ΤΡΟΦΙΚΗ ΑΛΛΕΡΓΙΑ ΜΕ ΓΑΣΤΡΕΝΤΕΡΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΕ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΘΗΛΑΖΟΝΤΑ ΒΡΕΦΗ: ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Άρτεμις Πολυκάρπου¹, Κωνσταντίνος Δούρος², Ιωάννα Λούκου³, Σοφία Τσαμπούρη⁴

¹ Γενικό Νοσοκομείο Πάφου, Πάφος, Κύπρος

² Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Αττικών, Αθήνα

³ Νοσοκομείο Παίδων «Η Αγία Σοφία», Αθήνα

⁴ Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Ιωάννινα

Εισαγωγή: Ο αποκλειστικός μητρικός θηλασμός αποτελεί τον ιδανικό τρόπο σίτισης των βρεφών. Ωστόσο, έχουν περιγραφεί αλλεργικές αντιδράσεις σε πρωτεΐνες τροφών που μεταφέρονται μέσω του μητρικού γάλακτος, με ποικίλο φάσμα κλινικών εκδηλώσεων.

Σκοπός: Σκοπός της εργασίας ήταν η ανασκόπηση της βιβλιογραφίας όσον αφορά τις αλλεργικές αντιδράσεις τύπου IgE και μη IgE που μπορεί να εμφανιστούν με γαστρεντερικές εκδηλώσεις σε αποκλειστικά θηλάζοντα βρέφη, καθώς και η διερεύνηση των υπεύθυνων τροφικών αλλεργιογόνων, των κλινικών εκδηλώσεων και των προτεινόμενων διαγνωστικών και θεραπευτικών παρεμβάσεων.

Υλικό και Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε εκτενής ανασκόπηση της διεθνούς βιβλιογραφίας μέσω της βάσης δεδομένων PubMed. Συμπεριλήφθηκαν μελέτες, ανασκοπήσεις και αναφορές περιστατικών που αφορούσαν το θέμα.

Αποτελέσματα: Οι IgE-μεσολαβούμενες αντιδράσεις στα αποκλειστικά θηλάζοντα βρέφη είναι εξαιρετικά σπάνιες, ωστόσο έχουν περιγραφεί περιπτώσεις αναφυλαξίας μετά από έκθεση κυρίως σε πρωτεΐνες αγελαδινού γάλακτος μέσω του μητρικού γάλακτος. Οι μη IgE-μεσολαβούμενες αντιδράσεις, είναι συχνότερες και εκδηλώνονται κυρίως με γαστρεντερικά συμπτώματα. Η πιο συχνή είναι η πρωκτοκολίτιδα επαγόμενη από τροφική πρωτεΐνη (FPIAP) και ακολούθως το σύνδρομο εντεροκολίτιδας επαγόμενο από τροφικές πρωτεΐνες (FPIES), η εντεροπάθεια από πρωτεΐνη τροφίμων (FPE) και τα ηωσινοφιικά σύνδρομα. Τα συχνότερα ενοχοποιούμενα τρόφιμα είναι το γάλα αγελάδας, το αυγό, η σόγια, το φιστίκι, το σιτάρι και το ψάρι. Η διάγνωση βασίζεται κυρίως στη βελτίωση των συμπτωμάτων μετά από δίαιτα αποκλεισμού στη θηλάζουσα μητέρα και στην υποτροπή μετά την επανεισαγωγή της ύποπτης τροφής.

Συμπεράσματα: Αν και ο αποκλειστικός μητρικός θηλασμός παραμένει η ιδανική διατροφή για τα βρέφη, οι αλλεργικές αντιδράσεις μέσω του μητρικού γάλακτος είναι υπαρκτές, έστω και σπάνιες. Η ορθή αναγνώριση και διαχείρισή τους είναι απαραίτητη για την αποφυγή αχρείαστων διαιτών αποκλεισμού, τη διασφάλιση της θρεπτικής επάρκειας της μητέρας και τη συνέχιση του θηλασμού.

ΕΑ12

DUPILUMAB ΣΕ ΣΟΒΑΡΟ ΕΚΖΕΜΑ ΚΑΙ ΣΥΝΝΟΣΗΡΟΤΗΤΕΣ. ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ. ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΑΠΟ 2 ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ.

Ελευθερία Φωτοπούλου¹, Ελίνα Ρεμουντάκη², Δέσποινα-Ζωή Μερμήρη¹, Αθηνά Παπαδοπούλου¹

¹ Αλλεργιολογική και Πνευμονολογική Μονάδα, Γ.Ν. Παίδων Πεντέλης, Αθήνα

² Α' Πανεπιστημιακή Κλινική Δερματικών και Αφροδίσιων Νοσημάτων, Νοσοκομείο. Α. Συγγρός, Αθήνα

Εισαγωγή: Η ατοπική δερματίτιδα είναι μία συχνή χρόνια συστηματική φλεγμονώδης νόσος που χαρακτηρίζεται από κνησμώδης ερυθρηματώδεις βλάβες ως αποτέλεσμα της διαταραχής του επιθηλιακού φραγμού που επηρεάζει σημαντικά την ποιότητα ζωής των ασθενών. Η αντιμετώπιση βασίζεται στη χορήγηση ισχυρών ενυδατικών και κορτιζονούχων γαληνεμάτων ή/και σπανιότερα, χρήση αναστολέων καλσινευρίνης. Σε σοβαρές περιπτώσεις η χρήση συστηματικών στεροειδών είναι αναπόφευκτη. Πρόσφατα, σε παιδιά >6 μηνών με σοβαρό έκζεμα εγκρίθηκε το dupilumab, ένα ανασυνδυασμένο ανθρώπινο μονοκλωνικό αντίσωμα IgG4 που αναστέλλει τη δράση της ιντερλευκίνης-4 και της ιντερλευκίνης-13 ενώ χορηγείται ήδη σε παιδιά >6 ετών με σοβαρό κορτινοεξαρτώμενο άσθμα.

Σκοπός: Παρουσίαση της εμπειρίας μας στην χρήση dupilumab σε παιδιά με σοβαρό έκζεμα και συννοσηρότητες.

Περιγραφή περιπτώσεων: Δύο κορίτσια με σοβαρή ατοπική δερματίτιδα, η οποία δεν ανταποκρινόταν σε τοπική θεραπεία και είχαν ανάγκη συχνή χρήση συστηματικά στεροειδών τέθηκαν σε θεραπεία με dupilumab στην ηλικία 4 και 13 ετών αντίστοιχα. Και οι δυο ασθενείς είχαν συννοσηρότητες με άλλα αλλεργικά νοσήματα. Η μικρότερη ασθενής παρουσίασε επίμονα επεισόδια αναπνευστικής δυσχέρειας ενώ η δεύτερη τροφικές αλλεργίες, αλλεργική ρινοεπιπεφυκίτιδα και άσθμα. Η χρήση του dupilumab, για 18 και 5 μήνες αντίστοιχα οδήγησε σε πλήρη ύφεση του εκζέματος και στις δυο περιπτώσεις. Επιπλέον, το άσθμα ελέγχθηκε πλήρως στην πρώτη περίπτωση ενώ στη δεύτερη διαπιστώθηκε ύφεση των συμπτωμάτων και μείωση της φαρμακευτικής αγωγής.

Συμπεράσματα: Το dupilumab ήταν αποτελεσματικό στην αντιμετώπιση του σοβαρού εκζέματος τόσο στην προσχολική ηλικία όσο και στην εφηβεία και φαίνεται ότι μπορεί να βοηθήσει στην αντιμετώπιση και άλλων αλλεργικών νοσημάτων. Παραμένει ζητούμενο αν θα είναι αποτελεσματικό και στην θεραπεία της τροφικής αλλεργίας.

ΕΑ13

ΑΠΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΣΕ ΞΗΡΟΥΣ ΚΑΡΠΟΥΣ ΣΤΗΝ ΒΡΕΦΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ. ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ 2 ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΩΝ

Σταυρούλα Λαμπίδη, Θάλεια Λαμπίδη, Μαρία Παυλίδου, Αθηνά Παπαδοπούλου
Παιδιατρικό Ιατρείο Άσθματος και Αλλεργιών ΓΝ ΚΑΤ

Εισαγωγή: Η αλλεργία σε ξηρούς καρπούς αποτελεί σοβαρό και συχνά απειλητικό θέμα υγείας το οποίο τις πλείστες φορές είναι δια βίου. Η προσπάθεια επίτευξης ανοχής είναι επιβεβλημένη και οδήγησε τις κατευθυντήριες οδηγίες στην σύσταση εισαγωγής ξηρών καρπών στην βρεφική ηλικία κυρίως σε παιδιά με ατοπική δερματίτιδα. Στα δε παιδιά που αναπτύσσουν συμπτώματα αναφυλαξίας συνιστάται η προσπάθεια απευαισθητοποίησης. Η εμπειρία της από του στόματος ανοσοθεραπείας (ΟΙΤ) σε τροφές στην βρεφική ηλικία είναι περιορισμένη.

Σκοπός της παρουσίασης είναι η αναφορά της εμπειρίας μας σε βρέφη που τέθηκαν σε ΟΙΤ και η σημασία των δερματικών δοκιμασιών (ΔΔΝ) και της πρόκλησης.

Παρουσίαση περιστατικών: Αγόρια ηλικίας 2,5 χρ και 3chr με ατοπική δερματίτιδα και κλινικό ιστορικό αναφυλαξίας σε καρύδι και κάσιους αντίστοιχα από την βρεφική ηλικία προσήλθαν για έλεγχο. Λόγω αρνητική ειδική ΙGE με θετική ΔΔΝ υποβλήθηκαν σε πρόκληση που απέβη θετική σε ίχνη τροφής. Με την συγκατάθεση των κηδεμόνων, τα παιδιά τέθηκαν σε από του στόματος ανοσοθεραπεία με την μέγιστη δόση ανοχής δηλ 0,02 γρ για το καρύδι και 0,15γρ για το κάσιους με οδηγίες αύξησης ανά 3-4 εβδ στο ιατρείο. Η απευαισθητοποίηση προχώρησε χωρίς αντιδράσεις και σε διάστημα 4 μηνών οι ασθενείς καταναλώνουν 3 γρ καρύδι και 2γρ κάσιους αντίστοιχα καθημερινά.

Συμπέρασμα: Η από του στόματος απευαισθητοποίηση σε ξηρούς καρπούς στην βρεφική ηλικία σε παιδιά με σοβαρή αλλεργία είναι εφικτή. Η ολοκλήρωση του ελέγχου με πρόκληση είναι βασική προϋπόθεση. Η αργή αύξηση της ποσότητας δύναται να αποτρέψει αναφυλακτικές αντιδράσεις και μη συμμόρφωση στις οδηγίες.